

W 2
2211

949

TS 682

3

CAN EFENGYLAIDD;

SEF

- AFON

IACHAWDWRIAETH GRAS:

MEWN

SYLWAD AR PSALM XLVI. 4.

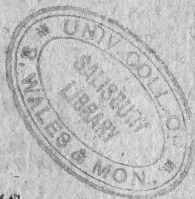
(Y RHAN GYNTAF O'R ADNOD)

"Y MAE AFON, A'I FFYRDIAU A LAWENHANT
DDINAS DDUW."

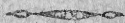
ABERYSTWYTH:

ARGRAFFWYD GAN JAMES A WILLIAMS,
DROS D. AMOS.---1810.

[*Pris Ceiniog.*]

AFON, &c.

- 1 **D**UW, os rho'est ddawn i ganu,
 Rho etto nerth a grym,
 Goleua 'neall tywyll,
 On'd ê ni alla'i ddim; Esa. 60. 14.
 I ganu am yr Afon
 Rinweddol, hardd ei lliw,
 'R hon sydd â'i ffrydiau'n addas;
 I lonni dinas Dduw.
- 2 Mae Dafydd yn sôn am afon, Ps. 65. 9.
 I olchi 'r brwnt yn lân,
 Mae wedi canu am dani,
 Fwyn gu nefolaido gân;
 Mae'n well na dw'r Siloam,
 Gwell nâ'r Iorddonen sy' 2 Br. 5.
 Yn golchi Naaman glwyfus, [10.
 Ma'i'n well nâ Chedron ddû.
- 3 'Dyw Niger, Rhein, a Danub, Ps. 107.
 Neu Po sy'n Italy, [33.
 I haeddu ei chyff'lybu,
 Un gronyn ati hi;
 'Dyw Abana a Pharpar, 2 Br. 5. 12.
 Amason lydan fawr,
 Ond nentydd bach wnaeth Iesu,
 At ddi sychedu'r llawr.
- 4 'Dyw'r mor, nâ'r hên Iorddonen,
 A orfu droi yn ol, Ps. 114. 3.

- Ddim iddi ei chymharu,
 Mae hon i bôl i bôl;
 A'i hyd o drag'wyddoldeb,
 I drag'wyddoldeb maith,
 Na feder neb fynegu,
 Un tafod, liw' th, nac iaith.
- 5 O dewch i'r dytroedd tawel,
 I drachtio o'r afon bêr,
 Sydd wedi tarddu al'ian,
 Y'mhell tu hwnt i'r sêr;
 Mae'n ddysclaer fel y grisial, Dat. 22.
 A honno welodd Io'n, [1.
 Yn tarddu maes yn rhyfedd,
 Tan orsedd Duw a'r O'n.
- 6 Cariad a hyfrydwch, Ps. 36, 8.
 Oedd ei henw cyntaf gyd,
 Oedd gyda meibion dynion,
 Y'mhell cyn seilio'r byd;
 Ond pan y daeth hi liso
 Dros wyneb daear lās, Diar. 8. 31:
 Fe'i gelwir Iachawdwriaeth,
 A hyfryd afon grās.
- 7 Mae'n sefyll yn ei chanol,
 A hefyd ar bob llaw,
 Rhinweddol bren y bywyd, Dat. 22.
 Tu yma a thu draw; [2.
 Yn llawn o ffrwythau hefyd,
 A iechyd yn ei ddail; Ezec. 47. 12.
 Trugaredd a maddeuant,
 Hell haeddiant Adda'r ail.

- 8 Mae hon â'i ffrydiau gloyw,
 Yn rhedeg yn y bla'n;
 'R hên addewidion hyfryd,
 A doniau'r Ysbryd Glân;
 Dechreuodd ffrydio yn Eden, Gen.3.
 Daeth yno ei changen hardd, [15.
 Fe olchwyd Add yntau,
 Yn foreu yn yr ardd.
- 9 Waith bod yr afon yma,
 Yn golchi'r brwnt yn lân,
 Daeth Abel i offrymu Gen. 4. 8.
 Blaen-ffrwyth ei ddefaid mân;
 Fe'i cânwyd yntau ynddi,
 Mor wyn a'r lliain main,
 Er dyoddef angen digllon,
 Dan ddwylo creulon Cain.
- 10 A hwythau'r hên ferthyron,
 Fu'n ffyddlon yma i gyd,
 Yn dyoddef dan freninoedd,
 Ac ymerawdwyr byd; Act. 4. 26.
 Amrywiol boenau chwerw,
 A'u llosgi yn ulw mân,
 Ond dw'r o'r afon yma,
 A doriff rym y tân.
- 11 Ca'dd Enoch, Abra'm, Isaac, Gen.5.
 A Jacob gydâ hwy, [24.
 A Noah yr hên bregethwr, 2Pedr 2.5.
 A miloedd maith a mwy;
 Ca'dd Dafydd a Jeremiah,
 I drachtio'r afon wen,

- A Job yn lle cornwydon, Job 2.7.
 Ca'dd goron ar ei ben.
- 12 Fe welodd yr hên Ezeciel,
 Yr afon hon un waith,
 Yn llanw De' a Gogle',
 Gorllewin, Dwyrain faith;
 A'r pysgod maent mor amled,
 Yn nofio yno'n awr,
 A'r rhei'ny'r un naturiaeth,
 A physg y moroedd mawr. Ezec.
- 13 Fe welodd Esay'r afon, [47. 10.
 Fe ganodd am danu'n glir, Esa.27.
 A'i ffrydiau mawrion llydain, [12.
 Mewn dyrus anial dir; Esa. 33.
 Hi olchodd fil o filoedd, [21.
 Do, fel yr eira gwyn,
 Cyn iddi ffrydio allan
 Ar ben Calfaria fryn.
- 14 Tu yma, ar lan yr afon,
 Mae dinas hardd ei rhyw, Esa.1.26.
 Yr enw sydd iddi'n gymhwys,
 Yw sanctaidd eglwys Dduw; 1Cor:
 Marsiandaeth mawr sy' o'r ddinas [3.2.
 Trwy'r hên Boreas o'r,
 I dre' Caersalem newydd,
 Sy'r ochor draw i'r mor.
- 15 Wel, doed y Negroes duon,
 I'r afon yn ddi-fraw,

- Hi golch hwy oll yn wynion,
 Fel eira yn Salmon draw; Ps. 68.
 Ni welir un brycheuyn, [14.
 Na man, na 'spotyn du,
 Yn gymhwys i ymddangos, Dat. 14. 5.
 O flaen yr orsedd fry.
- 16 Er iddi olchi miloedd, Dat. 22. 1.
 Mae'n para'n loyw o hyd,
 Fe bery rhinwedd ynddi
 Tra paro byd yn fyd;
 A phan êl y greadigaeth, Mic. 7. 12.
 I gyd yn ulw mân,
 Fe gana rhai yn groyw,
 Am yr afon loyw lân.
- 17 Daw rhai o dir Asyria
 I gael eu golchi'n wyn,
 Fe glywiff gwlad yr India, Esa. 27. 13.
 Ar ben Calfaria fryn;
 Daw rhai sy'n wasgaredig,
 O dir yr Aipht i ma's,
 I ganu'r gân drag'wyddol,
 Am waredigol rês.
- 18 Daw plant afradlon adre',
 Er iddynt fod yn ffol,
 O wlad y Gadareniaid,
 Saif ewin bach yn ôl;
 Yn nhŷ ein Tâd mae bara, Luc 13. 13.
 Digonedd i bob grâdd,

A'r llo pasgedig hefyd,
 Sydd yno wedi ei ladd.

19 Cânt wisgo dillad newydd,
 Heb arnynt fraw na phoen,
 A hefyd gânu eu gynau, Dat. 7. 14.
 Yn nwyfol waed yr Oen;
 A pentewynion duon,
 Achubodd Iesu o'r tân, Zec. 3. 2.
 Ar eu ddyfodiad adre',
 Telynau'r nef a gân.

20 Wel, dyma'r hyfryd aphon,
 Sy'n gyson yn glanhau,
 Er i'r Mâb hena' ddigio,
 Rhaid etto lawenhau; Luc 15. 2, 8.
 O waith yr hwn fu farw,
 Drachefn ddaeth yn fyw,
 Fe fydd llawenydd cyson,
 Y'mblith angylion Duw,

21 'Does angel yn y nefoedd,
 Nac un rhyw seraph pur,
 Heb ganu gydâ'r dyrfa,
 Am dyllau'r hoelion dur;
 'Daeth sant erioed i'r bywyd,
 A glywyd am dano son,
 Heb drachtio'r Iachawdwriaeth,
 Bwrcasodd gwaed yr O'n.

22 Ni all babanod bychain,
 Fu farw yn y bru,
 Cyn rhoi erioed anadliad,
 Ar wyneb daear ddu,

- I gael eu cymmeradwyo,
 Ond ar gyfammod well,
 A thrachtio'r afon darddodd
 Yn nhrag'wyddoldeb pell.
- 23 'Does enw dan y nefoedd,
 Nac unrhyw ddyfais bur,
 A glywyd sôn am dani,
 Dros wyneb môr a thir;
 I olchi'r Ethiop dua',
 Fel eira gwyn ei liw,
 Ond dw'r o'r afon darddodd,
 O dan orsedd-faingc Duw.
- 24 O'r dorf nas gellir rhifo,
 Sydd wedi cario'r dydd,
 Fu yma mewn caethiwed,
 Ond 'n awr â'u traed yn rhydd!
 Am rinwedd dw'r yr afon,
 Yn canu uchel gaingc,
 I Dduw a'r Oen yn rhyfedd.
 O flaen yr orsedd-faingc.
- 25 Anfeidrol yw'r gwahaniaeth,
 Sydd rhyngom a'r nefol gôr,
 Nyni sy'n cael defnynau,
 A hwythau'n trachtio'r mor
 Ni sydd mewn 'stormydd uchel
 A rhyfel ar bob llaw,
 A sŵn taranau yma,
 Ond llais telynau draw.

DIWEDD.

